

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи миллии
Тоҷикистон, узви вобастаи
Академияи миллии илмҳои
Тоҷикистон, доктори илмҳои
ҳуқуқшиносӣ, профессор

Насриддинзода Э.С.
соли 2024

**ХУЛОСАИ
ДОНИШГОҲИ МИЛЛИИ ТОҶИКИСТОН**

Диссертатсияи Сирочзода Нигина Раҷаб «Асадулло Саъдуллоев – муҳаққиқи публитсистикаи муосири тоҷик» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ дар кафедраи телевизион ва радиошунавонии факултети журналистикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ба анҷом расидааст. Роҳбари илмӣ академик Имомзода Муҳаммадҷусф Сайдалӣ мебошад.

Сирочзода Нигина Раҷаб соли 2015 факултети журналистикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро аз рӯйи ихтисоси журналист хатм карда, аз соли 2016 то соли 2020 ба ҳайси аспиранти шӯъбаи ғоибонаи кафедраи телевизион ва радиошунавонии факултети журналистикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ба корҳои илмӣ-таҳқиқӣ машғул гардидааст. Ҳамзамон, солҳои 2015-2020 коргузори факулта ва аз соли 2020 то инҷониб ба сифати ассистенти кафедраи телевизион ва радиошунавонии факултети мазкур фаъолият карда истодааст.

Мавзуи диссертатсияи номзадии Сирочзода Нигина Раҷаб дар шурои олимони факултаи журналистикаи ДМТ аз 22 феввали соли 2016, қарори № 6 тасдиқ шудааст.

Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ба диссертант Сирочзода Нигина Раҷаб 12-уми ноябри соли 2024, № 124 маълумотномаи супоридани имтиҳонҳои номзадӣ додааст.

Аз муҳокимаи диссертатсия чунин натиҷагирӣ гардид:

Мутобиқати ихтисос ва номи мавзӯ ба шиносномаи ихтисос ва муҳтавои диссертатсия. Ҳайсиёт ва шахсияти доктори илмҳои филологӣ, Корманди шоистаи Тоҷикистон, профессор Асадулло Саъдуллоев бориз буда, саҳми устод дар ташкили мактаб ва равияи хос дар журналистикаи ватанӣ, табриии мутахассисони соҳибунвон ва касбӣ барои воситаҳои ахбори омма бебаҳс аст.

Асадулло Саъдуллоев яке аз муваффақтарин муҳаққиқи публитсистика ба шумор меравад, ки унсурҳои публитсистиро дар адабиёти муосири тоҷик

баррасӣ намуда, ҳамаи ҷанбаҳои вобаста ба онро омӯхта, мактаби таҳқиқи публитсистикаро васеъ кардааст.

Асадулло Саъдуллоев ҳамчун муҳаққиқ фаъолияти серсоҳа дошта, дар самти адабиёт, журналистика ва публитсистика таҳқиқоти муҳимму арзишманде ба анҷом расонидааст. Муаллиф бо идроки хос тавассути осори таълифнамудааш мавзӯҳои муайянеро бозгӯ намуд.

Бо ин ҷиҳатҳо муҳимтарин унсури адабиёт, насри мустанад, публитсистика ва журналистика аз мадди назари муҳаққиқ А. Саъдуллоев дур намондааст. Таҳқиқоти ӯ ба масъалаҳои равона шудааст, ки омӯзиши онҳо барои муайян намудани моҳияти насри мустанад ва публитсистикаву журналистика ёрӣ мерасонад. Дар фаъолияти илмӣ қариб панҷоҳсолаи худ муҳаққиқ А. Саъдуллоев беш аз 40 асари илмӣ ва ҳудуди 300 мақолаҳои илмӣ таълиф намудааст.

Диссертатсия дар мавзӯи «Асадулло Саъдуллоев – муҳаққиқи публитсистикаи муосири тоҷик» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ бо шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ пурра мувофиқат менамояд.

Алоқамандии мавзӯи диссертатсия ба самтҳои афзалиятноки рушди илм, техника ва технология дар ҷумҳурӣ. Мавзӯи диссертатсия ба «Самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти илмӣ ва илмию техникӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2021-2025» мутобиқат мекунад.

Ҳамчунин, ба маводи диссертатсия зимни пажӯҳиши мавзӯ ва масъалаҳои гуногуни ташаккул ва таҳаввули публитсистика метавон тақия кард. Мавзӯи диссертатсия ба барномаҳои таълимӣ ва илмӣ самти рӯзноманигорӣ алоқамандии амиқ дошта, як фасли қорҳои илмӣ-таҳқиқии кафедраи телевизион ва радиошунавонии факултаи журналистикаи ДМТ барои солҳои 2015-2020 маҳсуб меёфт.

Бо назардошти бисёр паҳлуҳо пажӯҳиши фаъолияти муҳаққиқии профессор А. Саъдуллоев дар соҳаи журналистикаву публитсистика мавзӯи комилан нав мебошад.

Муаллифи диссертатсия мақсади таҳқиқро дар муайян намудани масъалаҳои асосии таҳқиқи А. Саъдуллоев дар самтҳои таъриху назарияи журналистика, насри публитсистӣ дар эҷодиёти адибон, жанрҳо ва проблемаҳои публитсистика ва мактаби ташаккулёфтаи таҳқиқи публитсистика медонад. Барои ноил гардидан ба мақсади пешгузошташуда ҳалли вазифаҳои зерин муҳим шуморида мешавад:

- муайян кардани саҳифаҳои асосии ҳаёт ва фаъолияти муҳаққиқ; нишон додани ҷузъиёти асосии фаъолияти журналистии муҳаққиқ профессор А. Саъдуллоев дар телевизион ва матбуот ва нақши расонаҳо дар тақомули эҷодии ӯ;

- баррасии фаъолияти омӯзгории А. Саъдуллоев дар донишгоҳ ва таъсири он дар фаъолияти пажӯҳиши муҳаққиқ; таҳлилу баррасии масъалаҳои назариявии публитсистикаи муосири тоҷик дар таҳқиқоти олим; мушаххас намудани муаммову мушкилоти публитсистикаи муосири тоҷик ва проблемаҳои дурнамои он, ки аз ҷониби муҳаққиқ А.Саъдуллоев баррасӣ гардидаанд;
- нишон додани симои М. Турсунзода ҳамчун мубаллиғи фаъоли давраи замон ва маълум намудани вижагиҳои осори публитсистии адиб дар осори Асадулло Саъдуллоев; муайян кардани уфуқҳои таҳқиқи публитсистикаи муосир дар мактаби илмии А. Саъдуллоев.

Омӯзиши фаъолияти сершоҳаи профессор Асадулло Саъдуллоев имкон медиҳад, ки аз чанд дидгоҳ ба публитсистикаи муосири тоҷик назар афканем. Чун номбурда ҳам муҳаққиқ ва ҳам бевосита публитсист буд, таҳқиқи назарияву амалияи А. Саъдуллоев нозукиҳои услуби публитсистиро бароямон ифшо мекунад. Аз ин лиҳоз, таҳқиқи васеи илмии публитсистикаи Асадулло Саъдуллоев мубраму зарур ҳисобида мешавад.

Мавзуи диссертатсия ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқие, ки дар шиносномаи ихтисоси илмии 10.01.10–Рӯзноманигорӣ нишон дода шудаанд, пурра мувофиқат менамояд. Муҳтавои диссертатсия ва хулосаҳои он ба мавзуи таҳқиқӣ иртиботи қавӣ доранд. Натиҷаҳои таҳқиқро зимни пажӯҳиш дар самтҳои дигар, аз ҷумла публитсистика, ҷомеашиносӣ, адабиёт, нақди адабӣ ва ғайра татбиқ намудан мумкин аст.

Мавҷудияти санадҳои тасдиқкунандаи татбиқи натиҷаҳои илмӣ дар истеҳсолот ё имконияти татбиқ намудани онҳо. Диссертатсия барои васеъ намудани доираи иттилоот дар бораи профессор Асадулло Саъдуллоев ҳамчун муҳаққиқи публитсистикаи муосири тоҷик заминаҳои заруриро фароҳам меорад.

Натиҷаҳои таҳқиқро олимон, муҳаққиқони ҷавон, донишҷӯёни факултетҳои журналистикаву филология ва ихтисосҳои ҷомеашиносӣ метавонанд, ки васеъ истифода намоянд. Ин диссертатсия паҳлуҳои таҳқиқногардидаро муайян намуда, дар заминаи он монография ва дастурҳои таълимӣ метавонанд ба таъъ расанд.

Саҳми довталаб дар иҷрои таҳқиқоти диссертатсиониро дараҷаи дарки масъалаҳои дар диссертатсия баррасишуда, натиҷаҳо ва хулосаҳои асосии қор, муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшуда ва мустақил ифода шудани нуқтаи назари ӯ нисбат ба мавзуи таҳқиқ таъйид мекунад.

Диссертант дар таҳқиқи мавзӯ, таҳлили маводи ҷамъоварда, таълифи мақолаҳои илмӣ ва диссертатсия мустақилият дошта, дар раванди қорҳои таҳқиқотӣ бо роҳбари илмӣ машваратҳои илмӣ намудааст. Мақолаҳои илмии диссертант натиҷаи пажӯҳишҳои ӯ буда, дар шакли маърузаҳои илмӣ дар конференсияҳои гуногун пешниҳод гардидаанд. Натиҷаи таҳқиқ ва хулосаҳои

пешниҳодшуда тасаввурот ва донишҳои назариявиро дар фаҳмиши таҳқиқи публитсистика афзуда, метавонад, самтҳои нави таҳқиқро дар шинохти соҳа ба вучуд оварад. Уфукҳои таҳқиқ дар фаъолияти А.Саъдуллоев мушаххас гардида, ҷанбаҳои муҳими он ба дигар илмҳои ҷомеашиносӣ муайян мегардад. Таҳқиқи мазкур муносибат ва мавқеи муҳаққиқро ба масъалаҳои фарогири публитсистикашиносӣ мушаххас намуда, як паҳлуи муҳими илми адабиётшиносӣ, ки мустақил гардидааст, собит менамояд.

Ба сифати мавод ва ё сарчашмаҳои асосии таҳқиқ асарҳои «Публитсистикаи Турсунзода» (Душанбе, 1988.-112с), «Жанрҳои таҳлилии матбуот» (Душанбе, 1994. – 58 с.), «Ҳамосаи инсонӣ кор» (Душанбе, 1995. – 64 с.), «Хосияти адабиёт. Пайванди каломӣ бадеъ бо иҷтимоӣ» (Душанбе: Адиб, 2000. – 264 с.), «Рангҳои зиндагӣ» (Душанбе, 2007. – 344 с.), «Наҷвои наҷотифарин» (Душанбе, 2008. – 112 с.), «Горизонти публицистики» (Душанбе, 2009.-312 с.), «Эссе. Размышления о некоторых аспектах жанра и его эволюции» (Душанбе, 2010. – 116 с.), «Очерк: генезис, развитие и современное состояние» (Душанбе, 2012. – 216 с.), «Агар сухан коргар шавад...» (Душанбе, 1992. – 272 с.), «Муаммои назарияи публитсистика» (Душанбе, 2015. – 184 с.), «Бомдоди шубоб» (Душанбе, 1994. – 140 с.) ва дигар мақолаву асарҳои ба эҷоди А.Саъдуллоев алоқаманд истифода шудааст. Ҳамчунин, дар рисола 14 фишурдаву монографияҳои илмӣ муҳаққиқон ба сифати сарчашма дар самти журналистикаву публитсистика мавриди истифода қарор гирифтаанд.

Асосҳои назариявӣ ва методологии диссертатсияро асарҳои илмӣ назариявӣ олимони шинохтаи рус ва тоҷик В. Учёнова, М. Черепанов, Е. Журбина, Е. Прохоров, И. Усмонов, А. Нуралиев, М. Имомзода, С. Мухторов, А. Кучарзода, М. Муродӣ, А. Азимов, М. Муқимов, М. Абдуллоев, Н. Салихов, Ш. Муллоев, А. Қутбиддинов, Н. Бозоров, С. Гулов ва дигарон ташкил медиҳанд.

Диссертатсия дар асоси методҳои омӯзишӣ, таҳлилӣ, муқоисавӣ, таҳлили анъанавӣ ва контентӣ, таҳлили мантиқӣ таълиф гардидааст.

Навгони таҳқиқ дар он ифода меёбад, ки бори аввал осори илмӣ А.Саъдуллоев ва таҳқиқоти ӯ дар соҳаи публитсистика мавриди пажӯҳиш қарор гирифта, мавқеи профессор А. Саъдуллоев дар таҳқиқи насри мустанад, масъалаҳои назариявӣ дар публитсистика, проблемаҳои муаммоҳои жанрӣ, сабку забону услуб, мундариҷаву мавзӯ, масъалаҳои рушду таназзули соҳа, мушкилоту монеаҳо, нақши адиб дар ташҳиси равандҳои иҷтимоӣ, ташаккули мактаби илмӣ ва бисёр паҳлуҳои дигар нишон дода шудааст. Навгониҳои таҳқиқ ба он асоснок карда мешавад, ки чунин нави пажӯҳиш дар самти публитсистикаву журналистика яке аз нахустинҳост. Диссертатсияи номзодии Сирочзода Нигина Раҷаб аз ҷанд ҷиҳат аҳаммияти вижа дошта, метавонад дар самти публитсистикашиносии тоҷик, такомули жанри очерк, рушду маҳорати

нигорандагӣ, нақш ва аҳаммияти он дар алоқамандии воқеияти иҷтимоӣ ва инкишофи ҷомеаи муосир истифода бурда шавад.

Мутобиқи теъдод ва мазмун интишороти натиҷаҳои илмӣ ба муҳтавои диссертатсия ва автореферати он. Мавзӯ, муқаррарот, хулоса, пешниҳод ва тавсияҳои илмӣ-амалии диссертатсия дар 7 мақолаи ҷопии доктарабӣ дараҷаи илмӣ дар маҷмуаҳо ва дигар нашрияҳои илмӣ, аз ҷумла 4 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон инъикос ёфтаанд.

I. Таълифоти муаллиф дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи

Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон:

- [1-М]. Сирочова, Н.Р. Назаре ба таҳқиқоти публитсистии Асадулло Саъдуллоев [Матн] / Н.Р. Сирочова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2017. – №4/5. – С. 302-305.
- [2-М]. Сирочова, Н.Р. Место эссе в исследованиях профессора Асадулло Саъдуллоева [Текст] / Н.Р. Сирочова // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – Душанбе, 2018. – №1 (73). – С. 153-158.
- [3-М]. Сирочова, Н.Р. Профессор Асадулло Саъдуллоев ва нақди адабии тоҷик [Матн] / Н.Р. Сирочова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2018. – №4. – С. 313-317.
- [4-М]. Сирочова, Н.Р. Масъалаҳои нақди илмӣ дар таҳқиқоти Асадулло Саъдуллоев [Матн] / Н.Р. Сирочова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2019. – №8. – С. 285-289.

II. Мақолаҳои илмӣ, ки дар маҷмуа ва нашрияҳои дигар илмӣ ҷоп шудаанд:

- [5-М]. Сирочова, Н.Р. Мактаби илмӣ профессор Асадулло Саъдуллоев [Матн] / Н.Р. Сирочова // Дар моварои сухан. Маҷмуаи мақолаҳои илмӣ. – Душанбе, 2018. – С. 105-109.
- [6-М]. Сирочова, Н.Р. Насри мустанад дар таҳқиқоти профессор А. Саъдуллоев [Матн] / Н.Р. Сирочова // Нақши публитсистика дар шароити ҷаҳонишавӣ. Маҷмуаи гузоришҳои илмӣ конференсияи ҷумҳуриявӣ бахшида ба 80-солагии Асадулло Саъдуллоев (Душанбе, 2020). – Душанбе, 2020. – С. 151-160.
- [7-М]. Сирочова, Н.Р. Нақши ВЭА дар ташаккули афкори ҷамъиятӣ дар шароити муосир [Матн] / Н.Р. Сирочова // Маҷмуаи мақолаҳои конференсияи ҷумҳуриявӣ илмӣ амалии «Таҳсилоти журналистӣ дар Тоҷикистон: вазъият, мушкилот ва пешомад» (Душанбе, 2022). – Душанбе, 2022. – С. 90-96.

Ҳамин тариқ, кафедраи телевизион ва радиошунавонии факултети журналистикаи Донишгоҳи милли Тоҷикистон диссертатсияи Сирочзода Нигина Раҷабро кори анҷомёфтаи илмӣ ва муҳиму зарурӣ меҳисобад, ки дар сатҳи баланди илмию таҳқиқӣ таълиф шуда, ба талаботи кори диссертатсионӣ ҷавобгӯ мебошад.

Диссертатсия барои ҳимоя аз рӯи ихтисоси 10.01.10– Рӯзноманигорӣ ҷиҳати дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ тавсия мегардад.

Хулоса дар маҷлиси муштараки кафедраҳои телевизион ва радиошунавонӣ, матбуот, услубшиносӣ ва таҳрири адабӣ ва журналистикаи байналхалқии факултаи журналистикаи Донишгоҳи милли Тоҷикистон қабул гардид.

Дар ҷаласа иштирок дошт: 13 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарafdор» – 13 нафар, «зид» – нест, «бетараф» – нест. Суратмаҷлиси № 5 аз 27. 11. 2024.

Раисикунандаи ҷаласа:

Доктори илмҳои филологӣ, профессори
кафедраи телевизион ва радиошунавонии
факултети журналистикаи ДМТ

Саъдуллоев Ҷ. М.

Котиби илмӣ,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент,
мудири кафедраи матбуоти ДМТ

Усмонова Н. К.

Имзоҳои Саъдуллоев Ҷ. М. ва
Усмонова Н. К.-ро тасдиқ мекунам.

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

27 ноябри соли 2024

Тавқиев Э.Ш.